

ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆ: ಮುಗಿಯದ ಪಾಠ...

ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅದರ ನಿಷೇಧದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಒಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ವೇಗವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ನಾವು ನಂಬಿದ ತರ್ಕಗಳು ಇಂದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮದೇ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಧಾರಗಳು 'ಆಧಾರ ರಹಿತ' ಎನ್ನುವ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದೇ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗೆ ಅಡಿಗರೆ ಎಳೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಇಂದಿನದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ.

'ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡಬಾರದು, ಅದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಈ 'ದೊಡ್ಡವರು' ಆಗಾಗ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಕೋವಿಡ್ ಸೋಂಕು ಮನುಕುಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ್ದೇ, 'ದೊಡ್ಡವರು' ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿವಾತಿನ ಶೈಲಿಯೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೊಬೈಲ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ಲಾಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ದೊಡ್ಡವರು ಜಾಣತನದಿಂದ ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು.

'ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕ್ಲಾಸು ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ರೀಲ್, ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಳಾಗತ್ತೆ ಅಂತ ಬೈತೀಯ ಮಮ್ಮಿ, ಬರೀ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತೆ...' ಎಂದು ಅಮ್ಮನೊಡನೆ ಜಾಯ್ನ್ ಆಗಾಗ ಜಗಳ ಮಾಡುವುದಿದೆ.

ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಹಾನಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಕರು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದಾಗ

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ತುರುಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಂಜಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಂಜಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ. ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೋಷಕರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಳಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಅನುಭವದ ಮಾತು. 'ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವಾದರೂ ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಹೇಳಿ ಟೀಚರ್' ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಕರು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮನವಿ.

ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ರೇಡಿಯೋ ಎಂಬ ಮಾಧ್ಯಮ ಪರಿಚಯವಾದಾಗಲೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗುಮಾನಿಗಳಿದ್ದವು. ರೇಡಿಯೋ ತರಂಗಾಂತರಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಯಾವು ಎಂಬ ಆತಂಕವಿತ್ತು. ಟೀವಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಜನಪ್ರಿಯವಾದಾಗ ಅದರ ಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದವು. ಇದೀಗ ಮೊಬೈಲ್ ಎಂಬ ಹೊಸ ಮಾಯಾದರ್ಪಣವು ಬಂದಮೇಲೆ, 'ಮಕ್ಕಳು ಟೀವಿ ನೋಡಿದರೂ ಆದೀತು, ಮೊಬೈಲ್ ವ್ಯಸನಿಗಳಾಗುವುದು ಬೇಡಪ್ಪಾ...' ಎಂಬ ಕೂಗು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಲೀ, ದೊಡ್ಡವರಿಗಾಗಲೀ ಮೊಬೈಲ್ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಅನೇಕ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅಂಜಲಿ ಟೀಚರ್ ಇದೇ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪೋಷಕರು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಹುಪ್ಪಾರು ಎಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮೊಬೈಲ್

ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಮನೆಯವರು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ವಸ್ತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಸ್ಪೀನ್ ಲಾಕ್ ಹಾಕುವುದು ಸುರಕ್ಷತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಲೈವ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಾಸ್‌ ವರ್ಡ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಮೊಬೈಲ್ ಅನ್ನೇ ಖಾಸಗಿ ವಸ್ತುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆರಾಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದೋ, ಅದರ ಬಳಕೆಯೂ ಅದೇ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತವಾದ ಬಳಕೆಯಿದ್ದಾಗ ಅದರ ದುರ್ಬಳಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅವಧಿ ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡಬಹುದು ಎಂಬುದೊಂದು ಸರಳ ನಿಯಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಹಲ್ಲುಜ್ಜದೇ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ತಲೆಮಾರು ಅದರ ಬಳಕೆಯ ವೇಗವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಂತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಚುರುಕಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಪೋಷಕರು ಅಂದರೆ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರು!

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in